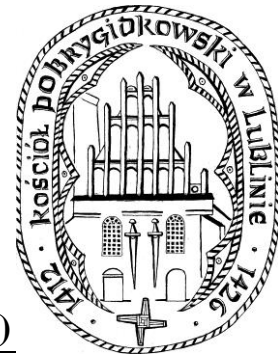

Buletyn Rektoralny

UROCZYSTOŚĆ TRÓJCY ŚWIĘTEJ, 11 CZERWCA 2017 r. NR 24 (280)

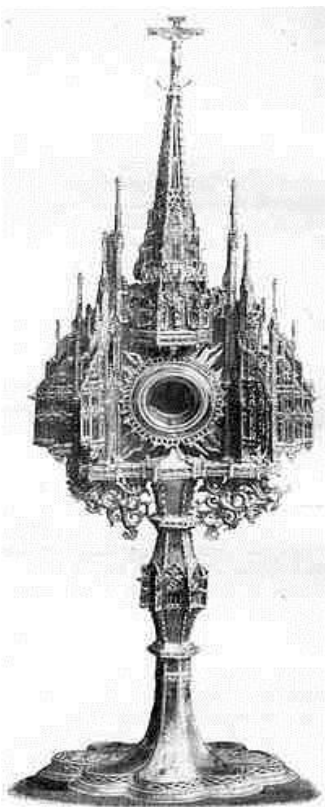

Błogosławiony Męczennik ks. Kazimierz Gostyński

**Rektor
naszego Kościoła
w latach 1935-1940**

12 czerwca 1999 roku Papież Jan Paweł II beatyfikował 110 polskich męczenników z czasów drugiej wojny światowej. Tym samym włączył ks. Kazimierza Gostyńskiego, Rektora naszego Kościoła, w poczet błogosławionych Kościoła. Tego dnia w Liturgii Kościoła w Polsce wspominamy to wydarzenie (więcej na str. 3).

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa

15.06.2017r.

**Msze święte
w naszej
świątyni:**

**7.00
8.00
9.30
16.00
18.00**

Św. Brat Albert

Rok 2017 jest w Polsce rokiem św. Brata Alberta. W tym tygodniu 17 czerwca w Liturgii Kościoła wspominamy Jego osobę; jest bliski naszej Archidiecezji z tego powodu, iż w latach 1861-1863 studiował w Instytucie Rolniczo-Leśnym w Puławach. Razem z młodzieżą tej szkoły wziął udział w Powstaniu Styczniowym. 30 września 1863 roku został ciężko ranny w bitwie pod Melchowem i dostał się do niewoli rosyjskiej. W prymitywnych warunkach polowych amputowano mu nogę, co zniósł niezwykle mężnie. Miał wtedy 18 lat. Po ogłoszeniu amnestii w 1874 r. powrócił do kraju. Zaczął poszukiwać nowego ideału życia, wyrazem czego stało się jego malarstwo. Oparte dotychczas na motywach świeckich, zaczęło teraz czerpać natchnienie z tematów religijnych. Jeden z jego najlepszych obrazów *Ecce Homo* jest owocem głębokiego przeżycia tajemnicy bezgranicznej miłości Boga do człowieka.

W 1884 r. przeniósł się do Krakowa i zatrzymał się przy klasztorze kapucynów. Pieniędźmi ze sprzedaży swoich obrazów wspomagał najbiedniejszych. Jego pracownia malarska stała się przytuliskiem. Tutaj zajmował się nędzarami i bezdomnymi, widząc w ich twarzach sponiewierane oblicze Chrystusa. Poznał warunki życia ludzi w tzw. ogrzewalniach miejskich Krakowa. Był to kolejny moment przełomowy w życiu zdolnego i cenionego malarza. Z miłości do Boga i ludzi Adam Chmielowski po raz drugi zrezygnował z kariery i objął zarząd ogrzewalni dla bezdomnych. Przeniósł się tam na stałe, aby mieszkając wśród biedoty, pomagać im w dźwiganiu się z nędzy nie tylko materialnej ale i moralnej.

25 sierpnia 1887 roku Adam Chmielowski przywdział szary habit tercjarzski i przyjął imię brat Albert. Dokładnie rok później złożył śluby tercjarza. Ten dzień jest jednocześnie początkiem działalności Zgromadzenia Braci III Zakonu św. Franciszka Posługujących Ubogim.

źródło: www.brewiarz.pl

INTENCJE MSZALNE

Poniedziałek, 12.06., bł. ks. K. Gostyńskiego

7.00 +Marianna Siczek – gregorianka 12

7.30

11.00 + Zygmunt Paszkowski – gregorianka 12

11.00 +Janina i Stanisław Szysiak

18.00 +Aniela (2 r.), Franciszek, Alicja, Jacek

18.00 +Aniela (5 r.), Stanisław, zmarłych z rodziny Krawczyk

Wtorek, 13.06., św. Antoniego z Padwy

7.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla Anny Kwiatek

7.30 +Marianna Siczek – gregorianka 13

11.00 + Zygmunt Paszkowski – gregorianka 13

18.00 O zdrowie, Boże błogosławieństwo, potrzebne łaski i opiekę Matki Bożej dla Wiktorii Korduli

18.00 +Stefan Berecki (1 r.)

18.00 +Helena (12 r.), Waclaw, zmarli z rodziny

Środa, 14.06., bł. Michała Kozala

7.00 +Marianna Siczek – gregorianka 14

7.30 Za ofiarodawców

11.00 + Zygmunt Paszkowski – gregorianka 14

18.00 +Janusz i Leszek Braniczny w 4 rocznicę śmierci oraz za ich rodziców Zofia i Feliks

Czwartek, 15.06., BOŻE CIAŁO

7.00 +Marianna Siczek – gregorianka 15

8.00 +Katarzyna (40 r.)

9.30

16.00 + Zygmunt Paszkowski – gregorianka 15

18.00 +Władysława, Kazimiera, Wiesław

Piątek, 16.06

7.00 +Marianna Siczek – gregorianka 16

7.30 + Zygmunt Paszkowski – gregorianka 16

11.00 Wotywa do św. Brygidy i JPII

18.00 +Agnieszka Kwiatkowska

18.00 +Mieczysława Boluk w 87 rocznicę urodzin, +Jan, Stefania Stasiak

Sobota, 17.06., św. Brata Alberta

7.00

7.30 +Marianna Siczek – gregorianka 17

11.00 + Zygmunt Paszkowski – gregorianka 17

11.00 Chrzest Święty - Aleksander

18.00 +Florentyna, Adolf, Helena Lipińscy

18.00 +Marian (30 r.)

XI niedziela zwykła, 18.06.

7.00 +Marianna Siczek – gregorianka 18

8.00 +Józef (5 r.)

9.30 Dziękczynna z prośbą o zdrowie, Boże błogosławieństwo, dary Ducha Świętego i opiekę Matki Bożej dla Agnieszki i Jacka w pierwszą rocznicę ślubu

11.00 + Zygmunt Paszkowski – gregorianka 18

11.00 +Antoni, Stanisław, Zofia i Katarzyna Święcicy

12.00 +Antonina, Wawrzyniec, Jan

12.00 Dziękczynna za rok nauki, z prośbą o Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej, potrzebne łaski dla siostry Piotry od uczniów klasy II b

13.15 +Zmarłych z rodziny Miłoszewskich, Bogusław (2 r.), Jadwiga, Celestyn

16.00 +Bolesława Kondraciuk (3 r.)

18.00 +Henryka Ipnar (2 r.)

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrytciu przed lub po każdej mszy świętej.

SŁOWO NA NIEDZIELE

„Ojcze Święty, zachowaj
ich w Twoim imieniu, które mi dałeś, aby tak jak
My, stanowili jedno”

Słowa Chrystusa z Ostatniej Wieczery. Dziś przywołuję je w kontekście największej i najważniejszej tajemnicy, jaką przeżywamy w całym Kościele tej niedzieli: Jeden Bóg w Trzech Osobach: Ojciec, Syn i Duch Święty. Jako różne Osoby mają tę samą naturę, to samo Bóstwo, stanowią Jedno.

Drogę ku poznaniu owej Tajemnicy otwiera nam Jezus Chrystus w jednej Osobie i dwóch naturach: boskiej i ludzkiej. Ten wspaniały Bóg objawia się człowiekowi w Swoim Synu. Jezus często nawiązuje do tej Tajemnicy: czy to w czasie ostatniej wieczerzy, gdzie podkreśla: *Ja i Ojciec jedno jesteśmy*, czy jak w dzisiejszej ewangelii, gdzie posyła Apostołów, by nauczali i chrzcili w „*imię Ojca, i Syna, i Ducha Świętego*”. Można powiedzieć, że posyła ich na służbę Trójcy Świętej, lub inaczej zaprasza do współpracy z Trójcą Świętą przez głoszenie Słowa i udzielanie Sakramentów.

Chrystus objawia nam tajemnicę Trójcy Świętej, nie tyle by ją do końca zrozumieć, ale objawia ją po to, byśmy nawiązali osobisty stosunek z poszczególnymi Osobami, weszli we współpracę i służbę Trójcy Świętej.

Rozumiał świetnie tę intencję Chrystusa św. Paweł, który nam oznajmia w dzisiejszym fragmencie Listu: „*Wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi...*” a zaraz dodaje: „*jesteście dziedzicami Boga*”, dziedzicami Trójcy Świętej, a więc dziedzicami tego wszystkiego, co o Trójcy Świętej wiemy z objawienia Chrystusowego.

To dziedzictwo widać w pięknie rodziny, w jedności małżeństwa i jedności rodziny. I małżeństwo, i każde chrzczone dziecko w rodzinie ma swoje źródło w Trójcy Świętej. Jedność rodziny jest pięknym świadectwem naszej wiary w jedność Trójcy. Więcej, ochrzczeni w imię Trójcy jesteśmy powołani do jedności w ogóle, mimo różnic politycznych, zapatrywań na te czy inne sprawy, także jeśli chodzi o życie Kościoła. Wiele może być spojrzeń, wiele dróg realizacji siebie, w takich czy innych wspólnotach, ale zawsze „górami” winna być jedność, mająca swe boskie pochodzenie. Czy tak jest? – pytamy przy okazji dzisiejszej Uroczystości...

Błogosławiony Męczennik ks. Kazimierz Gostyński

Urodził się w Warszawie 8 kwietnia 1884 r. zamożnej rodzinie o tradycjach ziemiańskich. Ojciec Władysław walczył w powstaniu styczniowym, był jednym z założycieli Politechniki Warszawskiej oraz znanym przemysłowcem. Natomiast matka zajmowała się domem i wychowaniem syna. W roku 1904 Kazimierz Gostyński ukończył z wyróżnieniem Prywatne Męskie Gimnazjum Aleksandra Edwarda Ronthalera. Ronthaler był ewangelikiem, wybitnym pedagogiem oraz współtwórcą szkolnictwa polskiego. Zarazem był bliskim przyjacielem Władysława Gostyńskiego, razem brali udział w Powstaniu Styczniowym. Po ukończeniu szkoły średniej Kazimierz Gostyński przeprowadza się do Lublina, gdzie wstępuje do Seminarium Duchownego.

Święcenia kapłańskie otrzymał w Lublinie w 1908 r. z rąk ówczesnego biskupa lubelskiego Franciszka Jaczewskiego, a następnie do 1912 r. studiował teologię moralną w Innsbrucku.

Od 1912 r. rozpoczęła się jego wielka przygoda ze szkołą: pracował jako profesor seminarium i prefekt szkół. W 1915 r. założył gimnazjum męskie im. Jana Zamoyskiego – był tam dyrektorem do 1933 r. Za jego kadencji szkoła gościła w 1918 r. wizytatora apostolskiego Achillesa Rattiego, późniejszego papieża Piusa XI. Dzięki staraniom ks. Gostyńskiego w 1921 r. szkoła Zamoyskiego stała się gimnazjum państwowym. W 1922 r. otrzymał godność szambelana papieskiego od papieża Piusa XI, a w 1925 r. został mianowany kanonikiem gremialnym Kapituły Katedralnej Lubelskiej. Po 18 latach pracy w szkole Jana Zamoyskiego kurator zwolnił Ks. Gostyńskiego z funkcji dyrektora z powodów politycznych.

W latach 1933 – 1935 był wicedyrektorem, a następnie dyrektorem Gimnazjum Biskupiego w Lublinie; za jego kadencji dokończono budowę i oddano do użytku gmach Biskupiaka. Od 1935 r. był rektorem kościoła p.w. Wniebowzięcia NMP Zwycięskiej (powizytkowskiego), gromadził tam inteligencję lubelską, a w szczególności młodzież. Tu dał się poznać jako znakomity kierownik duchowy. Był także współzałożycielem harcerstwa lubelskiego i prezesem Polskiej Macierzy Szkolnej.

Posiadał wielki talent pedagogiczny i pasję społecznika. Wyczulony na trudności materialne młodzieży, stworzył system pomocy dla uczniów z uboższych rodzin. Ufundował stypendia dla tych, którzy chcieli poświęcić się pracy nauczycielskiej. Wychowankowie wspominają księdza Gostyńskiego jako człowieka surowego, o żelaznej dyscyplinie i tradycyjnych przekonaniach, a zarazem rozmiłowanego w młodzieży i niezwykle serdecznego.

Podziwiany i szanowany przez uczniów, nigdy nie szczędził sił, jeśli chodziło o dobro szkoły i wychowanków. Przez całe życie towarzyszył mu twórczy niepokój i pasja szukania nowych dróg rozwoju.

Po wybuchu II wojny światowej ks. Gostyński nie zaniechał swojej działalności patriotycznej, m.in. gdy 11 listopada odprawił w kościele Mszę św. za Ojczyznę z okazji Święta Niepodległości. Wygłosił homilie krytykującą ówczesną politykę. Przestrzegany przed aresztowaniem postanowił nie ukrywać się i 11 stycznia 1940 został zabrany do więzienia na Zamku Lubelskim. Stamtąd został pół roku później przewieziony do obozu koncentracyjnego w Sachsenhausen, a następnie do Dachau. Był torturowany i zmuszany do nadludzkiego wysiłku fizycznego. Jako niezdolny do pracy został przez Niemców zamordowany w komorze gazowej 6 maja 1942 razem z transportem inwalidów.

Na krótko przed swoją męczeńską śmiercią powiedział: „*Wolałbym umrzeć w kraju, ale jestem człowiekiem wierzącym i skoro Bóg tak chce, niech się dzieje Jego wola*”.

Papież Jan Paweł II włączył ks. Kazimierza Gostyńskiego w poczet błogosławionych Kościoła 12 czerwca 1999 roku.

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni!

W minionym tygodniu złożono ofiary:

Bezimienna - 100,00 zł

Bezimienna - 100, 00 zł

Bezimienna - 50,00 zł

W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.

Najbliższa w środę o godz. 7.30

W modlitwie pamiętamy także o wszystkich zmarłych z naszej wspólnoty.

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

Boże Ciało

Inicjatorką ustanowienia tego święta była św. Julianna z Cornillon (1193-1258). Kiedy była przeoryszą klasztoru augustianek w Mont Cornillon w pobliżu Liege, w roku 1245 została zaszczycona objawieniami, w których Chrystus żądał ustanowienia osobnego święta ku czci Najświętszej Eucharystii. Pan Jezus wyznaczył sobie nawet dzień uroczystości Bożego Ciała - czwartek po niedzieli Świętej Trójcy. Biskup Liege, Robert, po radzie ze swoją kapitułą i po pilnym zbadaniu objawień, postanowił wypełnić życzenie Pana Jezusa. W roku 1246 odbyła się pierwsza procesja eucharystyczna.

Jednak w tym samym roku biskup Robert zmarł. Wyższe duchowieństwo miasta za namową teologów uznało krok zmarłego ordynariusza za przedwczesny, a wprowadzenie święta pod taką nazwą za wysoce niewłaściwe. Co więcej, omalże nie oskarżono św. Julianny o herezję. Karmie została przeniesiona z klasztoru w Mont Cornillon na prowincję (1247). Na interwencję archidiakona katedry w Liege, Jakuba, kardynał Hugo po ponownym zbadaniu sprawy zatwierdził jednak święto. W roku 1251 ponownie archidiakon Jakub poprowadził więc ulicami Liege procesję eucharystyczną. Pan Jezus hojnie wynagrodził za to gorliwego kapłana. Syn szewca z Troyes (Szampania) został wkrótce biskupem w Verdun, patriarchą Jerozolimy i ostatecznie papieżem (1261-1264). Panował jako Urban IV. On to w roku 1264 wprowadził do Rzymu uroczystość Bożego Ciała.

Impulsem bezpośrednim do ustanowienia święta miał być cud, jaki wydarzył się w Bolsena. Kiedy tam kapłan odprawiał Mszę świętą, po Przeistoczeniu kielich trącony ręką przechylił się tak nieszczęśliwie, że wylało się kilkanaście czy kilkadziesiąt kropel krwi Chrystusa na korporał. Prerażony kapłan ujrzał, że postacie wina zmieniły się w postacie krwi. Zawiadomiony o tym cudzie papież, który przebywał wówczas w pobliskim mieście Orvieto, zabrał ten święty korporał. Do dnia obecnego znajduje się on w bogatym relikwiarzu w katedrze Orvieto. Dotąd widać na nim plamy. W czasie procesji Bożego Ciała obnosi się zamiast monstrancji. Korzystając, że na dworze papieskim w Orvieto był wówczas św. Tomasz z Akwinu, papież Urban IV polecił mu opracowanie tekstów liturgicznych do Mszy

świętej i do Liturgii Godzin kapłańskich. Wielki doktor Kościoła uczynił to po mistrzowsku. Tekstów tych używa się do dziś - zwłaszcza często śpiewany jest hymn *Pange lingua* (Sław, języku...) - i jego dwie ostatnie zwrotki (Przed tak wielkim Sakramentem).

Papież Klemens V odnowił święto (1314), które po śmierci Urbana zaczęło zanikać. Papież Jan XXII (+ 1334) zatwierdził je na cały Kościół. Od czasu papieża Urbana VI uroczystość Bożego Ciała należy do głównych świąt w roku liturgicznym Kościoła (1389). Pierwsza wzmianka o procesji w to święto pochodzi z Kolonii z roku 1277. Od wieku XIV spotykamy się z nią w Niemczech, Anglii, Francji, Hiszpanii i w Mediolanie. Od wieku XV przyjął się w Niemczech zwyczaj procesji do czterech ołtarzy. Msze święte przy wystawionym Najświętszym Sakramencie wprowadzono w wieku XV. Do roku 1955 obowiązywała także oktawa, w czasie której Chrystus Pan odbierał wyrazy prześlągania, hołdu, dziękczynienia i błągania. Na prośbę Episkopatu Polski w Polsce został zachowany zwyczaj obchodzenia oktawy, choć nie ma ona już charakteru liturgicznego.

Po raz pierwszy z procesją Bożego Ciała na terenie Polski spotykamy się już w XIV wieku w Płocku i we Wrocławiu. Od wieku XVI wprowadzono z Niemiec zwyczaj śpiewania czterech Ewangelii przy czterech ołtarzach. Istnieje on do dnia dzisiejszego. Od dawna wprowadzono zwyczaj, istniejący po dzień dzisiejszy, że lud przynosi do kościoła wianki ziół. Tam zostawia je przez całą oktawę. W oktawie kapłan je poświęca, po czym lud zabiera je do domu. Zawiesza je na ścianie, by chroniły od choroby lub poszczególne gałązki umieszcza na polach, by lepiej rosły plony i by Bóg zachował je od nieurodzaju.

(Źródło: www.brewiarz.pl)

NABOŻENSTWA CZERWCOWE

Zapraszamy na nabożeństwa czerwcowe
w naszej świątyni
codziennie o godz. 10.30 i 17.30,
w niedzielę o godz. 17.30.

Wydawca: Powiżytkowski Ośrodek Kultury i Kościół
Rektoralny p.w. Wniebowzięcia N.M.P Zwycięskiej w
Lublinie

